

Roata vieții

Roata vieții se aprinde de la limbă, fraților,
Cînd vorbim cu răutate și cu gînd nimicitor.
Numai aruncați cuvinte, vorbe care otrăvesc,
În aceia care cîntă, în acei care vestesc.

Cor:

Dă-ne Doamne limbă iscusită,
Umple-ne cu harul tău ceresc,
Să-i aline, să-i învioreze,
Pe aceia care îți slujesc.

Orice fiară se-nblînzește, numai limba foarte greu.
Limba care clevește, e un lucru foarte rău.
Numai ascuți săgeata, trage-ți sabia 'napoi.
Numai nimici cu limba pe acei ce vin cu noi.

Nu se poate apă dulce din izvorul cel amar,
Îmblînzește-ți frate limba prin al Domnului sfînt har.
Limba binecuvîntată este-un leac alinător,
Care vindecă durerea în al Domnului popor.

Limbi de foc ca la Rusale, haideți ca să cerem, frați,
Ca să schimbe-a noastră stare, să fim binecuvîntați.
Rîuri pline de viață să purtăm în piept și-n grai,
Să vorbim o limbă sfîntă, ca și îngerii din Rai.

Cu blîndețe, cu iubire, vorbe sfinte să rostim,
Binecuvîntînd pe Domnul, în unire să trăim.
Limba face dezbinare, sau adună la un loc,
Cînd vorbim cu-nflăcărare, și cu al iubirii foc.

Amin